

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web:
<http://www.eltemps.cat>

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.
subscripcions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.
Editor: Eliseu Climent.

Assessor editorial: Salvador Cot.
Director de continguts: Àlex Milian.
Coordinadora: Sumpsi Palau.

Redacció de València: Núria Cadenes, Víctor Maceda,
Violeta Tena i Rosa Serrano (*documentació*).

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera i Lluís Bonada.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Jordi Badia (*correcció lingüística*).

Rúbriques: Francesc-Marc Àlvaro, Sebastià Alzamora, Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala, Toni Canyis, Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador Cot, Martí Domínguez, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri, Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S. Jardí, Alfons Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas, Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger Palà, Marta Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Ribà, Ferran Sáez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon Tremosa, Vicens Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pau Bori (*Belgrad*), Natàlia Boronati (*Moscow*), Erena Calvo (*Rabat*), Macià Claramunt (*Castelló*), Raquel Correa (*Brussel·les*), Míriam Díez (*Roma*), Joan Lluís Ferrer (*Eivissa*), Carla Fibla (*Amman*), Ricard González (*Washington*), Victòria Jiménez (*Londres*), Juli Martí (*París*), Federico Rivas (*Buenos Aires*), A. V. Santamaria (*Alacant*), Gemma C. Serra (*Berlin*), Maria Josep Siscar (*Ciutat de Mèxic*), Miquel Toran (*Pequín*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés, Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent, Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Corticans, Martí Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gàmez, David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupi, Josep Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M. Oleaque, Roger Padrós, Pelai Pagès, Óscar Palau, Cèsar Palazuelos, Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon, Lluç Soler, Eva Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls, Sergi Vicente.

Traductors: Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca Juan, Sara Roca i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: Fer, José Luis Iniesta, Salvador Llosà, Toni Payà, Jordi Play i Prats i Camps.

Disseny: Ana Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.: 932 384 262.

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Guada Impressors S.L.

Aldaa (Horta).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímico, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

El món desconfia

El gran problema d'Europa, en aquests moments, és l'economia espanyola. El forat causat per l'esclat de la bombolla immobiliària corre el risc d'empassar-se qualsevol possibilitat de recuperació, fins al punt que el president dels Estats Units, Barack Obama, va reconèixer públicament que el desastre espanyol posava en un compromís seriós les possibilitats de represa econòmica de la principal potència del món. El pou sense fons dels bancs espanyols, a més, afecta directament el conjunt de la banca europea, que hi té deutes importants derivats de tots els anys en què va ser la principal proveïdora de fons per a la construcció pública i privada espanyola. En definitiva, l'estat espanyol és incapaç de sortir-se'n pels propis mitjans a l'hora de recapitalitzar el sistema financer local i per això necessita que li arribin préstecs immediats i de proporcions enormes.

En això ha consistit el rescat de 100.000 milions d'euros. Com deia Mariano Rajoy, es tracta d'una pòlissa de crèdit que pot ser utilitzada o no, però que dóna solvència al conjunt del sistema. En teoria, amb això n'hi hauria hagut d'haver prou per a aturar l'espiral d'atacs contra el deute públic espanyol, ara suposadament fonamentat en unes perspectives raonables. Però no. Els mercats internacionals continuen desconfiant de l'estat espanyol, en gran part perquè consideren que les condicions no són prou estrictes i que els governants espanyols aprofitaran els diners per a tornar a fer inversions forassenyades i a oferir serveis públics impossibles de sostenir.

Sigui com sigui, el cas és que, entre la comunitat financera internacional, s'ha estès la idea que Espanya no pensa fer els deures que li han assignat i que es mantindrà en un nivell de despesa pública i privada molt superior als nivells que li proporciona el seu nivell productiu. Dit d'una altra manera, els inversors internacionals pensen que Espanya no és un país fiable i, per tant, continuen desaconsellant la compra del deute públic.

En aquest context, el govern espanyol té la màxima responsabilitat a l'hora de protegir els interessos econòmics de la societat. Per això Mariano Rajoy no pot començar públicament presumint del fet que ells no han demanat res, sinó que els ho han ofert. I encara menys assegurant que el rescat no és això que sembla, sinó una simple línia de crèdit concedida incondicionalment.

Com deia Rajoy, Espanya no és Uganda. Precisament perquè el país africà té una banca sanejada i uns nivells de productivitat en creixement, molt diferents dels d'Espanya. Rajoy no pot afegir més problemes als que ja hi ha.

Als nostres lectors

Què han rescatat?

Efectivament, l'estat espanyol ha rebut un salvavides. Concretament, de 100.000 milions d'euros. Però la reacció dels mercats internacionals és molt lluny de la confiança i s'han mantingut els atacs contra el deute públic espanyol, que enfilat als núvols. Tot plegat, ens fa creure que només es tracta de la primera fase d'un procés que, necessàriament, haurà de ser molt més llarg. Per això hem volgut analitzar a fons què és un rescat i quines possibilitats s'obren ara que l'estat espanyol l'ha rebut. Signen el dossier Gemma Aguilera, des de Barcelona, i Violeta Tena, des de València. Ep, i un reportatge significatiu: Víctor Maceda ha seguit l'anomenada *ruta del malbaratament*, una passejada per València. Molt recomanable.

Salvador Cot